

Në mes të mallit për shtëpinë dhe dëshirës për të eksploruar

Dy kosovare do të përfundojnë trajnimin e tyre si infermiere të kujdesit në Fremersdorf, në Saarland.

Beatrisa Nrejaj dhe Fatime Morina janë studente që prej shtatorit të vitit 2021 në "Haus St. Barbara" në Rehlingen-Siersburg. Të dyja vijnë nga qyteti i Gjakovës në Kosovë dhe janë pjesë e një projekti pilot të CEB (Arsimimi i të rriturve Krishter) në Merzig.

Të dy kosovarët kanë klikuar në një reklamë të CEB-së në platformën e mediave sociale "Facebook" dhe kanë aplikuar si studente në Gjermani. Beatrisa pa reklamën dhe menjëherë përdori mundësinë. Ajo kujtohet: "Unë gjithmonë kam dashur të shkoja në Gjermani, qysh në fëmijëri, dhe gjithashtu dëshiroja të mësoja një profesion social, prandaj kisha mbaruar shkollën e mjekësisë në Kosovë në Kosovë." Për Fatimen ishte ndryshe. Pas diplomimit në shkollën e mesme, ajo në fakt kishte synuar të bëhej edukatore, por pastaj e pa si një mundësi për të shkuar në Gjermani, pasi papunësia në

Kosovë ishte ekstremisht e lartë. "Unë bisedova me prindërit e mi dhe pasi babai im kishte punuar një herë për dhjetë vjet në Gjermani dhe më këshilloi të ndërroja këtë rrugë, vendosa të merrja këtë vendim." Fillimisht ato të dyja u njohën gjatë një kursi njëvjeçar gjuhe që duhet të mbaronin para trajnimit. Gjatë kësaj kohe ato dhe morren një apartament të përbashkët, sepse kuptoheshin shumë mirë prej fillimit. Sot ato janë të pandara, jetojnë në një apartament të përbashkët në Dillingen dhe udhëtojnë së bashku për pushime në vendlindje. Së fundmi, ato vizituan familjet e tyre gjatë festave të Krishtlindjeve, por për pushimet e ardhshme duhet të presin, pasi ato duhet të mësojnë për provimet e tyre përfundimtare.

Fatime Morina i kujton fillimet e saj në Gjermani: "Në fillim ishte gjithçka e re, gjuha ishte vërtet e vështirë dhe kisha mall për shtëpinë. Dhe pastaj edhe njerëzit e moshuar flisnin edhe 'Sarlländisch'. Pjesën e tyre thjesht nuk i kuptoja." Ama punonjësit ishin shumë të mirë, flisnin në mënyrë të kuptueshme dhe gjithmonë ndihmonin, jepnin kohë dhe mbështetje." Edhe gjatë punës në institucione të tjera nga reparte të ndryshme, ajo gjithmonë është pritur krahëhapur dhe miqësore. "Por këtu në Fremersdorf është thjesht më bukur," buzëqesh vajza 22-vjeçare. Edhe Beatrisa Nrejaj ndjeu një gjë të ngjashme: "Ishte një surprizë e madhe se si do të ishte, por gjithçka shkoi mirë."

Vendimi ishte i saktë dhe më pëlqen shumë këtu. Jam e lumtur. Nëse të moshuarit janë të lumtur me ne, atëherë jam edhe unë." 24-vjeçarja tregon se në Kosovë ka shumë mundësi për trajnime dhe studime, por shumica nuk gjejnë më pas një punë (të mirë). Papunësia është edhe më e lartë te gratë. Në grupmoshat 15-24 vjeç, ajo lëviz rreth 80 për qind, ndërsa te grupmoshat 25-34 vjeç, rreth 60 për qind. Kjo çon në faktin që shumë njerëz në rrjetin e tyre shoqëror janë të relaksuar gjatë ditës në shtëpi. "Këtu në Gjermani, të gjithë janë të stresuar, sepse njerëzit punojnë shumë. Në Kosovë është më qetë, njerëzit janë më miqësorë. Por nga ana tjetër, këtu në Gjermani ka punë dhe ai që punon, ka kontroll mbi jetën e tij, mund të fitojë para," shpjegon Beatrisa konfliktin e saj të brendshëm.

Nuk ka asnjë ndihmë për të moshuarit, të organizuar nga shteti ose privat, si në Gjermani. "Tek ne, të moshuarit ndihmohen në shtëpi nga familjet e tyre," tregojnë Infermieret e ardhshme.

Beatrisa dhe Fatimja përfundojnë mësimin teorik shkollor, bashkë me nxënësit gjermanë - nuk ka dallime mes tyre - në Akademinë CEB në Merzig. Në kohën e tyre të lirë, ato shkojnë me kënaqësi së bashku në Saarbrücken për të bërë blerje ose shkojnë në Merzig ose Dillingen për të pirë një kafe. Jeta në Gjermani u pëlqen atyre shumë. ato e vlerësojnë sigurinë e punës, kështu që pas provimit të tyre do të dëshironin të qëndronin. Udhëheqësja e Institucionit,

Susanna Bastian do të miratojë këtë: "Jam shumë e kënaqur me të dyja, në fillim kam vuajtur bashkë me to për shkak të mallit për shtëpinë, dhe do të isha shumë e lumtur nëse ata do të qëndronin me ne."

Provimi do të jetë i vështirë, gjë për të cilën të dyja janë dakord. "Le të shohim se çfarë ndodh, është toni i përbashkët." Por kanë plane të konkrete për kohën si infermiere të licencuara. Fatimja dëshiron të bëjë fillimisht lejen e drejtimit dhe ëndërron të bëhet udhëzuese praktike në një moment të caktuar dhe të përcjellë dijen e saj tek nxënësit. Beatrisa dëshiron të blejë një makinë dhe - natyrisht, së bashku me Fatimen - të eksplorojë gjithë Gjermaninë. Berlina është në krye të listës së dëshirave të përbashkëta. A do t'i këshillojnë të tjerët të rinj të zgjidhnin karrierën në kujdesit shëndetësor? "Natyrisht, por jo sepse është e detyrueshme, por kur vjen nga zemra."